

anførte, nemlig fordi den vil bidrage ganske væsentlig til at ransage Myrterne og lægge for Dagen, hvad de ærede Medlemmer bære i Hjertet. Det er fremhævet fra flere Sider, at det er påafaldende, at Mænd, som ere udgaaede af Folkets Midte, have søgt at male Billeder paa Bæggen, som maatte affkrælle Thinget fra at gaae ind paa den her foreslaaede Reform og affkrælle Rigsdagen og Regjeringen som overhovedet Alle dem, der ønske en rolig Udvikling af vore Forhold, fra at tilstaae en Udvidelse i Femtejunigrundlovens Aand af den kommunale Valgret. Disse Billeder ere rigtignok fra forskjellige Medlemmers Side, der allerede have havt Ordet, blevne udvidkede saaledes, at de have viist sig at være, hvad de i Virkeligheden ere: Taagebilleder; men nu har senere det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds søgt at opfriske dem, og de Betragtninger, han har fremført, ville maaskee forekomme Mange at have stillet disse Skræmmebilleder op paa deres Plads igjen, saaledes at de i Virkeligheden maae affkrælle fra at fremme denne Sag i den Aand, hvori den er forelagt. Om det saa var de Skræmmebilleder, der bleve anførte af det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Raben), og som vare nogle af de grelleste, der ere blevne fremførte under denne Sag, saa har dog det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds søgt at opfriske særlig eet af disse. Det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds havde fortalt os, at naar en saadan udvidet Valgret blev givet, maatte man forudsæe, at Sogneraadet og Amtsraadet, altsaa den kommunale Repræsentation overhovedet, vilde ligne Alt eller saagodt som Alt paa Indtægten istedetfor paa Hartkornet. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds gjorde nu opmærksom paa, at vel er det sandt, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har sagt, at der er en Grændse, udover hvilken de ikke kunne stride, men denne Grændse er meget lav — den er sat ved $\frac{1}{6}$ af samtlige Udgifter —, og der er saaledes givet et stort Spillerum, hvor Bestræbelser i denne Retning kunne komme til Gylldighed. Jeg skal nu ikke heraf tage Anledning til at rette nogen udtryffeligg Behrei-

delse mod den ærede Indenrigsminister for, at dette Forhold er saaledes, at der kan fremsæres nogen Anke, støttet derpaa, thi det er jo ikke saameget mod den nuværende Indenrigsminister, at denne Anke bør rettes, men jeg tillader mig dog i den Anledning at rette i Almindelighed en Anke mod Regjeringen, fordi Forholdet er saaledes, at der kan bygges Noget derpaa. Det er nemlig bekendt, mine Herrer, at samtidig med Communalloven af 1867 blev der fra Regjeringens Side stillet i Udsigt, ja givet det bestemte Løfte, at der skulde blive forelagt en communal Skattelov. Dette er nu den fjerde Samling, hvori den ikke er bleven forelagt. Den nuværende ærede Indenrigsminister har imidlertid mindre Skyld i saa Henseende end hans Forgængere og navnlig den næstforrige Indenrigsminister. Var den kommunale Skattelov bleven forelagt, vilde der ganske vist være blevet truffet nøiagtige Bestemmelser om, i hvilket Omfang Hartkornet skal beskattes, og jeg tvivler ikke paa, at der i en saadan Lov vilde blive truffet Bestemmelser, som fixerede den Skat, Hartkornet skal yde i Communerne, til en vis Grad, og dermed vilde den Indpending, som her reises, i det Allervæsentligste bortfalde. Jeg troer nu ikke, at en saadan communal Skattelov vil lade vente meget længe paa sig, og under alle Omstændigheder kan jeg ikke troe, at man vil lade den vente længere paa sig, for paa Grund deraf at faae forlænget Aanstand i denne Sag. Men selv seet hert fra, er det ingenlunde Tilfældet, at man kunde behreide et Sogneraad eller et Amtsraad, at man ved Beskatningen kun lagde $\frac{1}{6}$ af Byrden paa Indkomsten. Man kunde med samme Ret reise den Behreidelse mod de nuværende Sogneraad og Amtsraad, hvor Hartkornsinteresserne ere saa overveiende, at de søge at lægge saa Meget som muligt over paa Indkomsten og saa Lidt som muligt paa Hartkornet, som man fra den anden Side kan stille den Prophæti angaaende Indkomstbeskatningen, som vi have hørt. Naar den lovlige Grændse ikke overstrides, er det Gne ligesaa berettiget som det Andet, og det maa overlades til de Paagjældende selv — til dem, som man vil unde Selvstyrelse, hvis man overhovedet har ifinde at unde dem Selvsty-